

# PRO 10

*Revista Școlii Gimnaziale George Coșbuc - Ploiești*

*mai 2015*

---

*număr aniversar*

## DIN CUPRINS...

- ◆ Cuvânt înainte pagina 2
- ◆ Gânduri despre George Coșbuc pagina 3
- ◆ Să învățăm toleranța! pagina 5
- ◆ Rolul dascălului pagina 7
- ◆ Aventuri din grădina mea pagina 10
- ◆ Primăvara celor mici pagina 16
- ◆ Amuzamente matematice pagina 19
- ◆ Mănuțe pricepute pagina 21
- ◆ Jocuri și jucării pagina 23



# uvânt de început



*Un moment de răgaz..., de reflecție, de meditație la ceas aniversar într-un lăcaș de educație oglindit de istorie, lumină și valoare.*

*Din cei 127 ani de existență parcurși în evoluție spirituală prin generațiile de elevi și profesori care au însuflețit venerabila instituție, ultimii 11 ani au fost vegheați cu dragoste și grijă de cel ales dintre valorile neamului românesc ca patron spiritual, poetul năsăudean "George Coșbuc".*

*Legătura lui cu școala ploieșteană nu este una materială, prezentă în traseul concret al vieții marelui poet, ci una spirituală realizată prin creațiile sale unice care încălzesc, înduioșează, modelează sufletele pure ale copiilor.*

*Despre "Gimnaziul ploieștean", azi, se pot pune foarte multe lucruri. Are tradiție, are competitivitate, elevi și profesori care îi continuă și confirmă valoarea, strânse legături cu comunitatea.*

*Rezultatele obținute de elevii școlii noastre în procesul instructiv-educativ sunt reflectate, între altele, prin doi indicatori reprezentativi: promovabilitatea la examenul de evaluare națională și premiile obținute la concursurile și olimpiadele școlare.*

*În fiecare an, profesorii și elevii școlii noastre derulează o diversitate de activități cu caracter instructiv-formativ sau cultural-educativ, școlare și extrașcolare, lărgind astfel cadrul educațional și consolidând munca educativă desfășurată cu elevii noștri.*

*Această revistă școlară, editată de elevi sub îndrumarea cadrelor didactice, cu nume sugestiv – "PRO 10", al cărei prim număr a apărut în anul 1997, este a însăși oglinda hărniciei, implicării, continuității în activități ce fac cinste școlii noastre.*

*În aceste momente speciale, urez elevilor și profesorilor de la această școală – inima acestei reviste, îndemnuri de realizări cât mai prețioase, convinsă că acestea le vor întări sentimentul de demnitate și că ele vor foi urmate de alte vise, idealuri care să-i împlinească în plan spiritual și profesional.*

*La mulți ani, cetate dragă!!!*

**Director,  
Profesor Daniela Avădanei**



# George Coșbuc –

## *suflet desprins din sufletul neamului său*

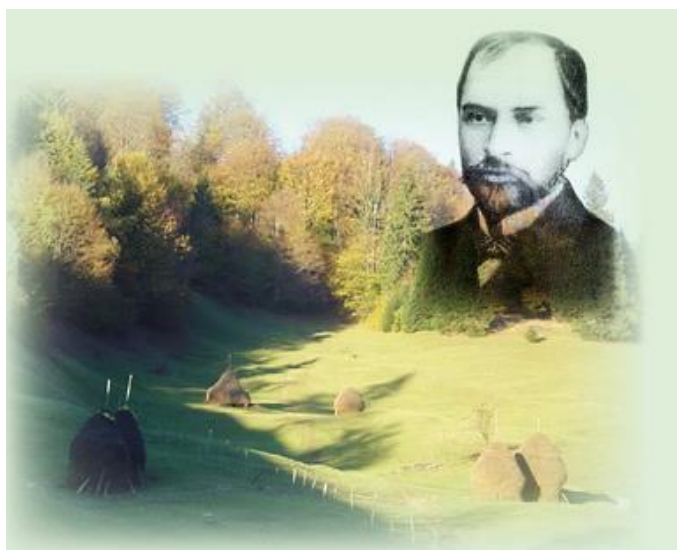
Motto:

"Sunt suflet în sufletul neamului meu  
Și-i cânt bucuria și-amarul (...)  
Sunt inimă-n inima neamului meu  
Și-i cânt și iubirea și ura-" Poetul

Fiu al mediului patriarhal al satului de odinioară, cu hore, clăci, șezători, cu farmecul poveștilor spuse la lumina focului din vatră în serile lungi de iarnă, George Coșbuc s-a născut cu dragostea și înțelegerea pentru creațiile poporului.

În căutarea unei voci proprii în poezie, el s-a împărtășit din folclor. Scrie basme în versuri, legende, anecdote populare, balade- "Brâul Cosânzenei", "Nunta Zamfirei". Descrie cadrul natural de viață al țăranului surprinzând fiecare moment al devenirii acesteia "Vestitorii primăverii", "Vara", "Toamna", "Iarna pe uliță".

Poetul țăranimii, trăind în mijlocul lor, le-a cunoscut lipsurile, speranțele, tradițiile și lupta acerbă pentru libertate socială și națională, pentru o viață mai bună. A împărtășit această cauză și a luptat pentru înfăptuirea acesteia. Se face purtătorul de cuvânt al maselor oprimate și urmașul demn al înaintașilor care și-au sacrificat viața în lupta pentru libertate în poezii precum "Hora", "Noi vrem pământ", "Doina", "În lături venetici", "Moartea lui Gelu",



"Pasa Hassan", "Decebal către popor".

Astfel, în literatura română, George Coșbuc ocupă un loc de frunte. Inspirându-se din viața poporului, a dat o nouă orientare a poeziei noastre, punând în lumină viața sufletească a acestuia cu neistovita ei bogăție de sentimente, cu o inepuizabilă rezervă de energie.

Profesor Diana Istrate

# Poetul

de George Coșbuc

Sunt suflet în sufletul neamului meu

Și-i cânt bucuria și-amarul -  
În ranele tale durutul sunt eu,  
Și-otrava deodată cu tine o beu  
Când soarta-ți întinde paharul.  
Și-oricare-ar fi drumul pe care-o să-  
apuci,  
Răbda-vom pironul aceleiași cruci  
Unindu-ne steagul și larul,  
Și-altarul speranței oriunde-o să-l  
duci,  
Acolo-mi voi duce altarul.

Sunt inimă-n inima neamului meu  
Și-i cânt și iubirea, și ura -  
Tu focul, dar vântul ce-aprinde sunt  
eu,  
Voința mi-e una, că-i una mereu  
În toate-ale noastre măsura.  
Izvor ești și ținta a totul ce cânt -  
Iar dacă vrodă-aș grăi vrun cuvânt  
Cum nu-ți glăsuiește scriptura,  
Ai fulgere-n cer, Tu cel mare și sfânt,  
Și-nchide-mi cu fulgerul gura!

Ce-s unora lucruri a toate mai sus,  
Par altora lucruri deșarte.  
Dar știe Acel ce compasul și-a pus,  
Pe marginea lumii-ntre viață și-apus,  
De-i alb ori e negru ce-mparte!  
Iar tu mi-ești în suflet, și-n suflet ți-s eu,  
Și secol-nchid-ori deschidă cum vreau  
Eterna ursitelor carte,  
Din suflet eu fi-ți-voi, tu, neamule-al meu,  
De-a pururi, nerupta sa parte!



Nicolae Grigorescu – *Pe vârful de munte*

# Să învățăm toleranța!

Victor Hugo, marele scriitor francez spunea că "toleranța este singura flacără care poate lumina înăuntrul unui suflet mare."

Trăim într-o epocă în care vrajba, egoismul, răutatea a pus din ce în ce mai mult stăpânire pe sufletul omului. Conflictul este ceva obișnuit pentru că oamenilor le lipsește empatia, răbdarea de a-l asculta pe celălalt, toleranța.

Dacă deschidem DEX-ul aflăm că acest cuvânt provine din latinescul *tolerare* care înseamnă "a suporta". Aplicabilitatea termenului are un tărâm larg social, etic, religios, referindu-se, în general, la respectul față de celălalt.

Lipsa toleranței face ca lumea să devină brusc bicoloră, formată doar din alb și negru. Dar viața și universul înconjurător sunt pline de culori și nuanțe care strigă să fie observate și care o fac atât de interesantă și de atrăgătoare.

Trebuie să realizăm că trebuie să-l acceptăm pe cel de lângă noi, indiferent de culoarea pielii, de religie, de statutul social, indiferent de defectele sau diferențele fizice și să-l respectăm pentru ceea ce are deosebit și bun.

În cadrul școlii nu trebuie să uităm semnificațiile acestui cuvânt care poate schimba destine. Dacă avem tendința de a-l jigni pe celălalt, să ne gândim că fiecare dintre noi este un celălalt. Trebuie să-i acceptăm și să-i primim pe ceilalți pentru ceea ce sunt și pentru ceea ce suntem noi. Voltaire, filosoful și scriitorul francez spunea: "A ne ierta reciproc este prima lege a naturii!" Cât de simplă și frumoasă ne-ar deveni existența!

În spiritul acestor idei, școala noastră s-a implicat în proiectul internațional **Parlez-vous français**, proiect ce promovează toleranța și educația interculturală. În cadrul său elevii au aflat ce înseamnă francofonia și care sunt țările francofone, au participat la diferite activități organizate în școală de profesorii lor.

*Profesor Diana Istrate*



# ROLUL DASCĂLULUI

*"Am ajuns la o concluzie care mă sperie. Sunt un element hotărâtor în clasă. Felul în care mă port creează climatul clasei. Dispoziția mea zilnică influențează întreaga atmosferă. Ca profesor, posed o putere uriașă de a face elevilor mei viața frumoasă sau insuportabilă. Pot fi un instrument de tortură sau o sursă de inspirație. Pot să-i umilesc sau pot să le fac pe plac; pot să-i rănesc sau pot să-i vindec. În toate situațiile am responsabilitatea de a decide dacă un incident va fi aplanat sau amplificat, dacă un copil va fi umanizat sau dezumanizat"(HAIM GINOT).*

*Dascăl este un cuvânt învechit dar cu mult mai multe conotații decât cel de profesor. Interesant este că în seria sa sinonimică se regăsesc cuvinte ca: îndrumător, călăuzitor, sfetnic iar unul din sensurile acestui cuvânt este de "îndrumător într-o anumită doctrină" dar și de "savant, om învățat."*

Așadar, luând în considerare toate acestea, am putea spune că a fi dascăl înseamnă mai mult decât a respecta programa școlară, a veni în fața copiilor și a le preda o anumită lecție. "Prin natura ei munca educativă angajează în persoana educatorului cele mai înalte investiții umane precum: sociabilitate, afecțiune pozitivă, dăruire, abnegație", scria A. Tucicov – Bogdan. Într-adevăr pentru a lucra cu copiii este nevoie de o paletă întreagă de calități: empatie pentru a-i putea înțelege mai ales în lumea plină de crize în care trăim. Mi se pare o trăsătură din ce în ce mai importantă pentru a-i putea educa pe copiii de azi care au mare nevoie de un sfătuitor, de un om care să-i înțeleagă și să-i îndrume.

De acest aspect se ocupă psihologul școlii dar până la el, dascălul trebuie să știe să-și apropie elevii și să-i dirijeze în direcția pe care el și-o dorește motivându-i, stimulându-le curiozitatea, inteligența, fantezia, tratându-i în așa fel încât să nu simtă școala ca pe un corset. Pentru asta este nevoie de inteligență,



de tact, de  
afecțiune, de  
un spirit de  
dăruire pentru  
a face mult mai  
multe doar din  
satisfacția de a  
avea niște  
rezultate cu  
acei copii și nu  
pentru vreo  
recompensă



materială. Un dascăl nu ține cont de remunerație, așteaptă cu emoție începutul școlii, are emoții mari când elevii lui dau examen și se bucură ca un copil pentru fiecare succes al lor care de fapt este și al lui. Un dascăl are de trecut mult mai multe examene, cu fiecare elev, în fiecare an și trebuie să aibă multă forță interioară pentru a o lua de fiecare dată de la capăt cu răbdare, cu entuziasm, cu energie pentru a-i motiva pe următorii elevi, dar și pentru a se putea despărți de generațiile pe care le-a crescut și modelat.

Dar, înainte de a transmite cunoștințe, dascălul transmite valori morale, el trebuie să trezească virtuți, să formeze caractere. A educa înseamnă a forma, "a-l înțelege pe elev, a-l ajuta să înțeleagă ce se așteaptă de la el" (A. Neculau, 1983, p. 204), a-l consilia în aprecierea propriilor performanțe. Profesorul, ca educator, este mai mult decât un simplu instructor, un funcționar în slujba statului. Educatorul este, asemenea medicului sau preotului, un model cu care elevii vor și trebuie să se identifice. El este un model real și iradiant ce se identifică cu idealul cultural - educativ al comunității și care trăiește valorile acesteia.

Pentru că este un model pentru elevii săi trebuie să fie atent atât la comportamentul și limbajul său, cât și la atitudine. El este factorul de echilibru în sala de clasă, el este cel care influențează activitatea elevilor săi în intervalul de timp cât sunt împreună.

Dascălul este cel care le deschide elevilor drumul spre un tărâm necunoscut și dificil și depinde de el dacă aceștia vor rămâne la intrare sau dacă vor putea să străbată drumul presărat cu obstacole și vor ajunge victorioși la sfârșit. Un bun pedagog trebuie să știe să lanseze provocări, să-i ghideze pe elevii săi pentru ca aceștia să aibă satisfacția găsirii soluției, să-i determine pe aceștia să interacționeze și să devină un tot unitar care luptă pentru un scop comun, stimulând competiția.

Nu în ultimul rând, dascălul este liantul dintre elev și familia sa în ceea ce privește școala. De multe ori familia lasă doar pe seama școlii viitorul și educația copiilor. Mulți elevi cu potențial nu sunt sprijiniți pentru că părinților lor nu le-a plăcut școala și se pierd deși ar fi putut să-și croiască un alt drum, mai bun poate. Alții, din contră, sunt prea presați de familia care pune mai presus de puterile și aptitudinile copilului propriile ambiții și dorințe. Dascălul este cel care trebuie să echilibreze asemenea situații mediindu-le și făcându-i pe părinți să înțeleagă unde greșesc.

De multe ori părinții sunt deranjați de faptul că li se atrage atenția asupra unui lucru. În general acestora nu le place să li se facă vreo observație cu privire la comportamentul lor, vinovații pentru insuccesul școlar al copiilor lor sunt profesorii în primul rând și copiii care nu învață, niciodată ei. Uită că un copil este asemeni unui copac tânăr pe care trebuie să-l îngrijești și să-l sprijini pentru a putea crește drept și pentru a rodi. Ostilitatea cu care primesc orice observație și nu de puține ori superioritatea cu care îi privesc pe oamenii care muncesc cu copiii lor și care de multe ori sunt singurii care le dau acestora o educație, este ceva foarte comun. Într-o țară în care a-ți face treaba serios fără să fii plătit foarte bine, este o utopie, foarte mulți părinți privesc cu neîncredere și cu ironie sau cu indiferență munca dascălului.

Dascălul nu are nevoie de lauri, știe că în lumea aceasta îi poate primi doar datorită unui mare noroc, pentru el contează doar ceea ce crede și acționează conform principiilor sale morale și convingerilor puternice pentru îndeplinirea cărora și-a ales această meserie frumoasă și dificilă.

**Profesor Diana Istrate**

# Aventuri din grădina mea

Licsandru Crina, clasa a VII-a B  
Prof. Istrate Diana



Grădina mea pare una obișnuită, dar nu este așa. Este mare, plină de iarbă verde și bogată, cu flori parfumate și colorate. Mișună multe găze peste tot, încântându-mă cu muzica lor. Sunt și niște smochini, doi portocali și un stejar umbros în care mi-am construit o căsuță. Prin iarbă se joacă mereu doi cățeluși, două pisicuțe birmaneze, doi șoricei albi de laborator și un scorpion de chihlimbar. Este și un leagăn lângă rondul de trandafiri albi.

Sunt foarte amuzată atunci când un pui de gărgăriță aterizează pe nasul lui Ciui, unul dintre pisoi, iar el dă cu laba, grăbit să o alunge. Dacă nu e atent și nimerește în stratul cu trandafiri, Ciui începe să strănute fără oprire și urechiușele i se mișcă într-un mod caraghios încât toate celelalte animăluțe râd ținându-se cu lăbuțele de burcile întotdeauna roz. Când stau la soare, picotind, fluturi multicolori zboară în jurul lor, enervându-i, dar mie mi se pare nostim.

În serile de vară urcă și pisicile în casa din copac și le citesc din cărțile mele. Chiar dacă nu înțeleg nimic, stau și ascultă cu ochișorii închiși aventurile. Sau îmi invit o prietenă la mine și ne uităm până seara târziu la stele sclipitoare, trezindu-ne la realitate îmbătătorul miros de flori.

Am o grădină minunată cu locuitori fabuloși pe care îi iubesc și fără de care grădina mea ar fi una obișnuită.

Într-una din serile obișnuite, plictisită de sâcâiala surorii mele care ține morțiș să mă imite în toate, m-am urcat în căsuța mea din copac cu o carte.



# Visul din grădină

Ise Denisa Andreea, clasa a VII-a B  
Prof. Istrate Diana

Grădina mea este una specială care îmi aduce de fiecare dată aminte de multe trăsniți pe care le-am tot făcut de-a lungul vremii.



O aventură de neuitat a început într-o dimineață de vară. Soarele strălucea puternic și simțeam că se va întâmpla ceva ciudat. M-am dus în grădină și am văzut că erau multe animale strânse în jurul unui motan. Acesta arăta foarte ciudat pentru că avea o coroană pe cap. Niște pisici au început să-mi povestească despre acest motan cum că era iubit de toate

animalele și florile din grădină. Era un motan spectaculos. Din spusele pisicilor am înțeles că îl vor declara regele grădinii. Florile au început să sară din pământ cu tot cu rădăcină. La un moment dat, am crezut că visez și că este o grădină magică, dar m-am înșelat. Au apărut și cei șapte pitici din Albă ca Zăpada și l-au numit pe motan rege. Fluturii și albinele au început să zboare de bucurie. Păsările cântau toate cocoțate pe crengile copacilor. Am stat puțin și m-am gândit cum grădina mea atât de pustie și de plictisitoare s-a transformat într-o grădină cu mulți invitați speciali. Dacă stau mai bine să mă gândesc aventura asta a fost doar un vis și acum mi-am dat seama că niciodată nu se va putea îndeplini.

Sigur a fost un vis...



# *Lumea miraculoasă a primăverii*

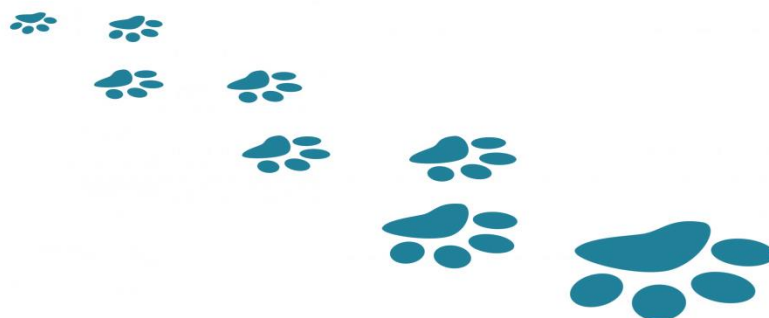
Banu Adriana, clasa a VII-a B  
Prof. Istrate Diana



Primăvara ascunde o mulțime de secrete, pe care le știe doar ea și prietenele necuvântătoare. Eu am aflat câteva de la cățelul meu Pongo, dovedind astfel zicala Căinele este cel mai bun prieten al omului. Pentru că sunt nerăbdătoare să aflu și alte păreri în legătură cu aceste secrete le voi împărtăși și altor oameni, cu condiția ca Primăvara să nu afle nimic, doar e în joc reputația câinelui meu.

Deci, ieri dimineață am ascultat un concert la fereastră, gândacii Mâna Maicii Domnului cântau la niște mini-vioare, aveau ca dirijor un cărăbuș mare și gras, cu niște ochelari mici la ochi. Am observat că era foarte serios și certa niște muște bețive care veneau la spectacol, am dedus eu că reprezentația era doar pentru cei distinși. Pentru că nu am ochiul format ca să observ și cele mai mici găngănii, cam atât am înțeles din spectacol, dar nu s-a oprit totul aici, a urmat o scenetă, Romeo și Julieta în variantă animalieră, o pisică se cățăraseră într-un copac și de jos, un cățel o lătra. O interpretare foarte bună, păcat că nu au avut un decor mai bun, dar la anul sunt sigură că o să se perfecționeze. A fost surprinzător că la niciunul dintre evenimente nu sosi prințesa Primăvară. Era doar martie, aveam timp s-o văd.

A doua zi am asistat la dansul gândacilor Mâna Maicii Domnului, am fost în inspecție pe la ghiocci, ieșiseră cam toți, ba și unele zambile



mai curajoase, freziile m-au salutat cu parfumul lor nobil, am făcut parte din corul vântului, mi-am împletit fir alb și roșu de mărtisor, mi-am luat și un coșar pentru noroc, dar toate acestea nu mi se mai păreau interesante, voiam s-o văd pe prințesă.

Iarna cea rece m-a gonit din căutarea mea cu un val înghețat.

Pe la mijlocul lui martie l-am rugat pe Pongo să mă ducă la cel mai mare înțelept al lumii lor, un porumbel alb care răspundea la orice întrebare printr-un ou. Eu l-am întrebat unde este primăvara iar el m-a trimis la piață. Necăjită, l-am luat pe Pongo și m-am dus la piață: primăvara era aici, n-am știut unde s-o caut eu: ghioceii minunați, delicați și sfioși își țineau căpușoarele plecate, zambiluțele mândre îmbrăcaseră rochii pastelate, care mai de care mai bogate, freziile subțiri mă amețeau cu un parfum suav, primule roșii, galbene, mov își înghesuiau fustițele creponate una în cealaltă, lalele îngâmfate se înfoiau în petalele lor strălucitoare.

Fericită, mi-am luat din toate ca să le duc mamei și am pornit cu Pongo dând din coadă în urma mea.



# O altă aventură din grădină

Tache Erica, clasa a VII-a B  
Prof. Istrate Diana

Astăzi pornesc în căutare de inspirație și fantezie. Intru în grădină și privesc lanurile de porumb... arată ca o junglă, iar pământul noroios pare a fi nisip mișcător.

Șeful, comandantul, doamna regină a albinelor, priviți-o cum le dă ordine bietelor slujitoare!

Trec de junglă și mă întâlnesc cu doamna Rița, dolofana gărgăriță, toată ziua face treabă prin gospodărie, o văd tare grăbită și speriată.

– Doamnă Rița, unde vă duceți așa în grabă?

– Ah, păi merg la un concert... și cred că am întârziat! Oh, pa!

Trebuia să-mi fi dat seama că merge la un concert, avea un tricou pe care scria Rock Cry Cry, este legendara trupă rock a fraților greierași. Nu credeam să-i placă această muzică doamnei Rița, pare o femeie tare liniștită și e și o gospodină tare pricepută.

Trec de țara gândăceilor și ajung pe tărâmul magic al florilor. În capăt se află un castel păzit de trandafirii cei spinoși. Intru în castel, invitată desigur, și trec prin niște holuri fără sfârșit. În ultima cameră se afla încântătoarea regină Morcovela și regele Morcovel. În jurul lor erau prințesele Roșioară, Ardeiaș, Castraveta și Ridichina. Prinții Cartofel, Păstârnac și Dovlecel tocmai sosiseră într-o vizită. Am stat la taclale ceva vreme și am pornit-o și spre Țara fructelor care fusese amenințată de Ciupercile otrăvitoare.

Regina Căpșunică era foarte necăjită și dintr-o altă pricină:

legumele se certau toate care este cea mai plină de vitamine.

Eu le-am împăcat și regina Căpșunica mi-a

dăruit un colier foarte frumos pe

care mărturisesc cu rușine că l-am

mâncat pe drumul de întoarcere pentru

că era din mure și zmeură foarte

delicioase.



## Bine ai venit, dragă primăvară!

Andrei Mihai, clasa a VII - A  
Profesor Dragnea Elena

Cu mantia ei de un verde deschis, primăvara a sosit. A adus cu ea gingașii toporași ce se închină lăcrămioarelor, gândăcei în haine smălțuite și cărăbușii de aramă. De departe, mierla cântă în zăvoi. Cea dintâi rândunică, venită de departe, taie albastrul cerului ca o săgeată. Prin norii cenușii trec razele aurii ale mândrului soare. De sub frunzele moarte apar mici firicele de verdeață. Delicatul clopoțel de argint se ivește de sub pământul de catifea. Poiana scaldată de soarele blând este invadată de gingașe floricele.



*Gheorghe Mario – clasa I C*

O buburuză face baie de soare în potirul unei flori. În a nopții liniște, se îngână o divină melodie de greierași.

Primăvara este un adevărat doctor al naturii! O adevărată desfătare a ochiului!







# Primăvara celor mici

## Acuarelă

Grozea Alexandra  
clasa a II-a A  
Prof. Moraru Florina

Din curcubeul cerului  
Am luat un pic de galben  
Și-am aruncat soarele în sus.  
Apoi, din verdele crud,  
Am desenat iarba pe pământ.

Din curcubeul cerului  
Am risipit albastrul  
Și-am colorat marea.  
Apoi, din albul proaspăt  
Au zburat pescărușii.

Din curcubeul cerului  
Am vărsat toate culorile  
Și-am desenat copilăria!



## Ghicitoare

Andreea Grigore  
clasa a II-a A  
Prof. Moraru Florina

Chiar de sus, de prin poiene,  
Ea coboară ușor, alene.  
Având flori la cingătoare.  
Ce anotimp vine oare?

## Ghiocelul

Pantazi Patricia  
clasa I B  
Prof. Manasia Anca

În grădina mamei mele  
A ieșit un ghiocel.  
Alb ca neaua înflorește,  
Primăvara el vestește.

## Flori de primăvară

Comsa Andreea  
clasa I B  
Prof. Manasia Anca

Primăvara a sosit,  
Florile au răsărit  
O zambilă frumușică,  
O lalea mai albăstrică,  
Trei narcise mititele  
Și-o albină printre ele.

## Păsărele

Bodor Darius  
clasa I B  
Prof. Manasia Anca

Păsările vin la noi  
Când primăvara e în toi  
Rândunele cântă-n cor  
Parcă-ar fi într-un decor.



## Gândăcelul

Manasia Costin  
clasa I C  
Prof. Ana-Maria Ioniță

Micuț cât un degețel  
A ieșit un gândăcel  
Din pământ, de sub o frunză  
Cred că e o buburuză!



## La bunica

David Ioana  
clasa I B  
prof. Manasia Anca

În grădină la bunica  
A venit și rândunica  
Să repare cuibu-ndată  
Cum făcea și altă dată.



Scîntee Laura - clasa I C

## PRIMĂVARA

Gheorghe Teodora-Cristiana  
Clasa a III-a A  
Prof. Elena-Isabela Dumitrache

Primăvară, drum cu flori,  
Să duci iarna-n depărtări  
Și să vii și pe la noi,  
Cu al tău alai de soi!

Primăvară, primăvară,  
Să-nverzești câmpia iară,  
Ca să zburde mielușeii,  
Să-nflorească ghiociei!

## COPILĂRIE

Stoica Ana-Maria  
Clasa a III-a A  
Prof. Elena-Isabela Dumitrache

Sunt un copil răsfățat,  
Fără jocuri eu n-am stat!  
Jucăria mea din casă,  
Este mama cea frumoasă.  
Iar atunci când ea mă lasă,  
Îmi cade tata in plasa!  
Tatăl meu cu bucurie,  
E cea mai mare jucărie!

Iar atunci când suntem toți,  
Ne distrăm întreaga seară  
Până cad de oboseală,  
Într-un somn liniștitor.

E frumos să fii copil  
Cu așa copilărie  
Și părinți ce te veghează  
Cu atâta bucurie!

## PLICTISEALA

Matei Samy-Beatrice  
Clasa a III-a A  
Prof. Elena-Isabela Dumitrache

Într-o zi, când stam în casă,  
Îmi trasei scaun la masă.  
Ce-aș putea să fac eu oare?  
Să am chef iar de plimbare?  
Și pe loc eu mă gândii  
La un joc cu mulți copii.  
Îmi luai apoi o foaie  
Și facui o hărmălaie  
De desene complicate,  
Să-mi piară cheful de toate!



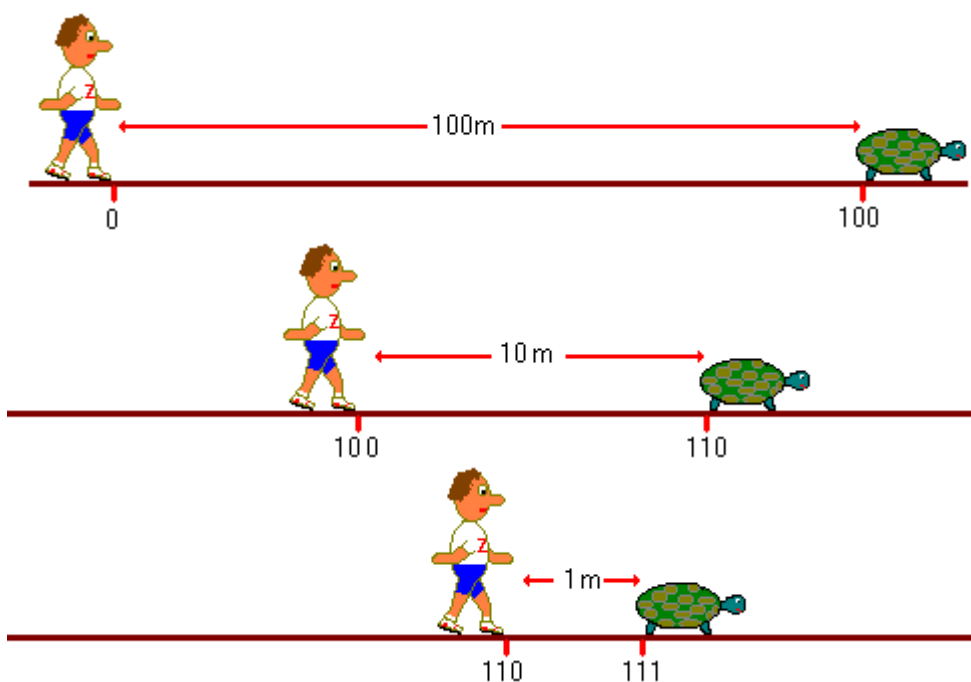


## Paradoxuri matematice

### **PARADÓX, paradoxuri**

1. Enunț contradictoriu și, în același timp, demonstrabil; părere contrară adevărului unanim recunoscut.
2. Opinie sau lucru care vine în contradicție cu adevărul general acceptat.

⇒ **Achile și broasca țestoasă** : Achile, cel iute de picior, nu poate ajunge din urma o broască țestoasă care are un avans de 100 de pași când începe întrecerea, deși aleargă de 100 de ori mai repede decât broasca țestoasă. Aceasta pentru că în timp ce Achile a făcut cei 100 de pași, broasca a făcut și ea un pas, apoi în timp ce Achile face acest pas, broasca face  $1/100$  din acest pas și așa mai departe. Admițând că dreapta se divide la infinit, va rămâne mereu un spațiu de netrecut între broasca și Achile.



⇒ **Paradoxul săgeții**: o săgeată care pornește din arc, nu zboară, ci rămâne pe loc, căci pentru o clipă săgeata se află într-un spațiu egal cu ea însăși și în clipa aceea înseamnă că ea este în repaus. Ori dacă este în repaus, pentru o clipă, ea nu se mai poate mișca, deoarece clipa este indivizibilă.

*Profesor Mădălina Nicodim*

# Mănuțe pricepute



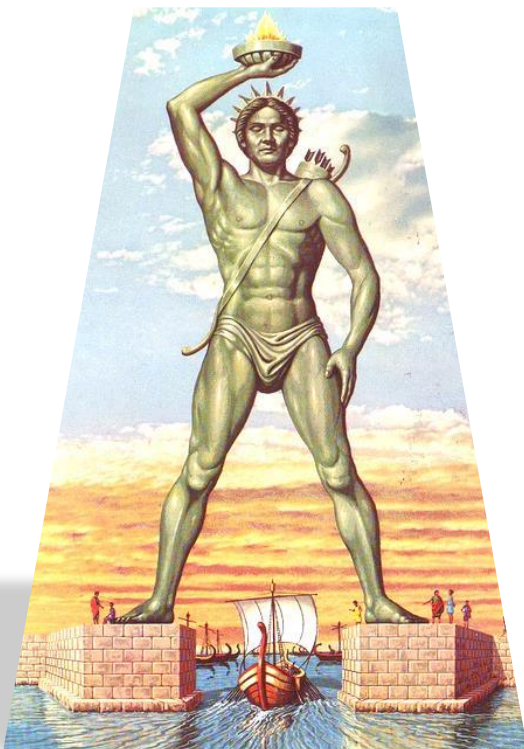


# Știi că ... ? ?



Cele 7 minuni ale lumii sunt:

- Piramida Lui Kheops
- Grădinile suspendate ale Semiramidei din Babilon
- Statuia lui Zeus din Olimpia
- Templul zeiței Artemis din Efes
- Colosul din Rodos
- Farul din Alexandria
- Mausoleul din Halicarnas



Dintre acestea, în prezent, nu mai există decât Piramida lui Kheops.

Daca știi culoarea unei stele, îți poți da seama de temperatura ei: **cele roșii sunt mai reci**, **cele cu temperaturi medii sunt galbene**, iar **cele cu temperaturile cele mai mari sunt albastre**.



**Furnicile** nu dorm niciodată. Cu toate acestea, în zorii zilei, furnicile se întind asemenea oamenilor pentru a se dezmoști.

**Trandafirii** conțin mai multă vitamina C decât majoritatea legumelor și fructelor!

**Bufnițele** sunt singurele păsări care pot distinge culoarea albastră.



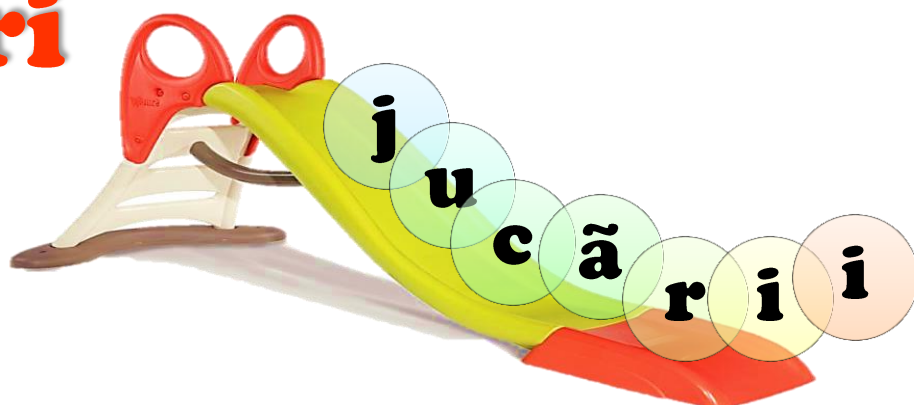
**Ochiul** unui struț este mai mare decât creierul acestei păsări.

Ana-Maria Burtoiu  
clasa a VI- a A



# Jocuri

și

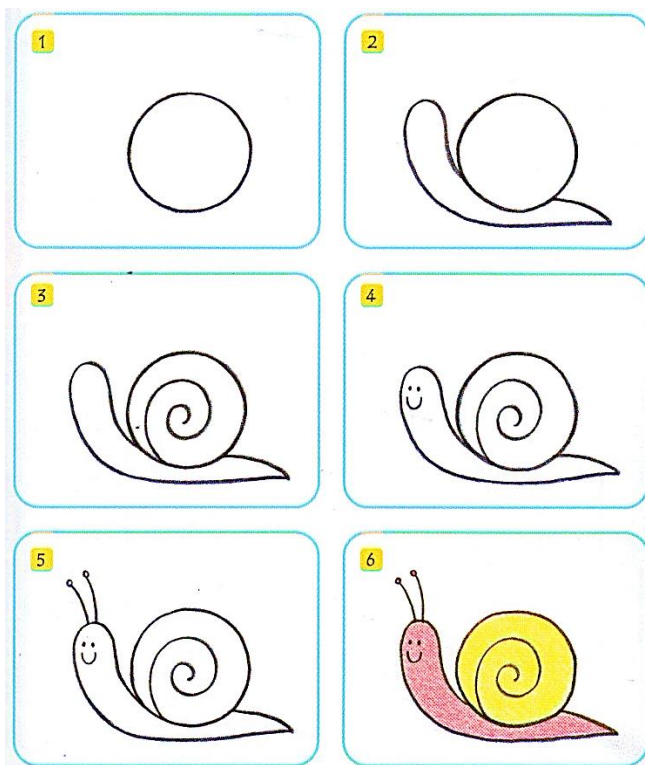


Să desenezi?

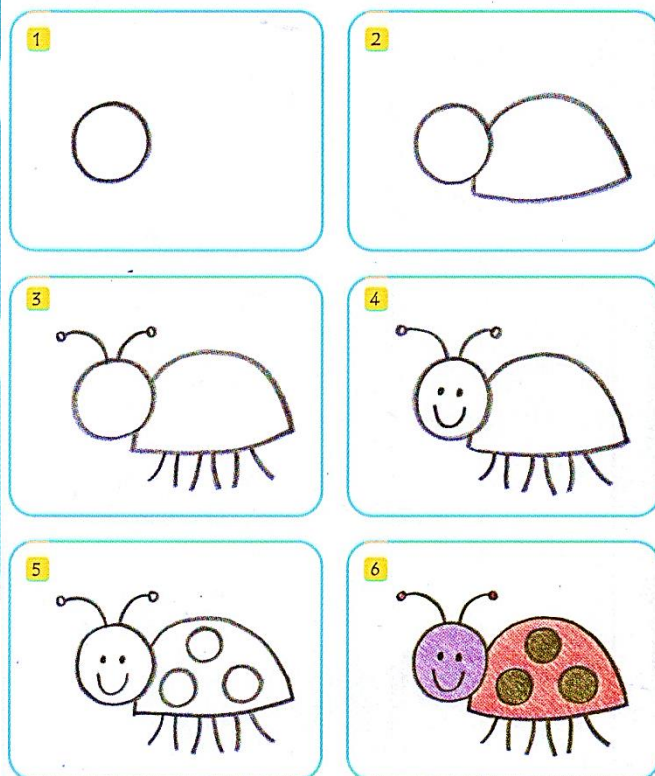
E mai simplu decât crezi!

Urmează pas cu pas instrucțiunile și totul va fi ...  la ureche!

## Melcul Titi



## Buburuza Punctuleț

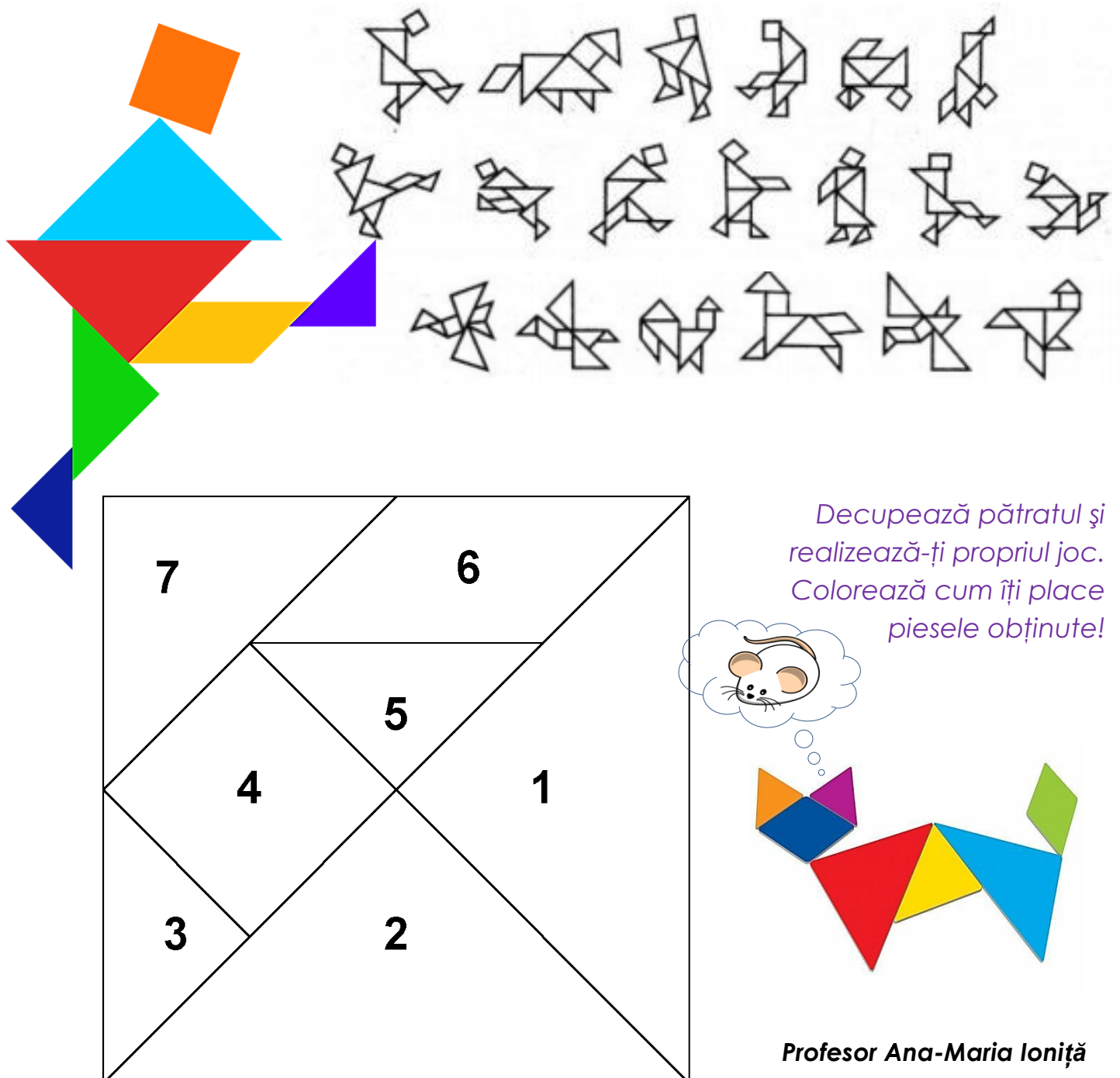


Profesor Savu Irina

# TANGRAM

Numit și *pătratul magic* sau *jocul celor 7 figuri*, este un joc de origine japoneză ce constă în îmbinarea a 7 figuri geometrice provenite din împărțirea unui pătrat mare după un tipar strict. Cu ajutorul pieselor obținute - numite și **tanuri**, se pot construi peste 1600 de imagini. Trebuie să respecti numai două reguli simple:

1. vei folosi toate cele 7 figuri geometrice
2. acestea au voie să se atingă, dar nu să se suprapună



# COLECTIVUL DE REDACȚIE

## DIRECTOR

Profesor Daniela Avădanei

## REDACTORI

Profesor înv. primar Ana – Maria Ioniță

Profesor Diana Istrate

## COLABORATORI

Profesor înv. primar Moraru Florina

Profesor înv. primar Manasia Anca

Profesor înv. primar Savu Irina

Profesor Nicodim Mădălina

Profesor înv. primar Dumitrache Isabela

## TEHNOREDACTOR

Ana-Maria Ioniță



